

1910 ՝

I J A R O

15/28 de Aprilo.

«КАУКАЗА ЭСПЕРАНТИСТО»

Jarabono 1 rublo—1.06 sm.

Tarifo por anoncoj: 1 paĝo—6 rub., 1/2 pĝ.—3 r. 1/4 pĝ.—1 r. 50 kop., 1/8 pĝ.—75 k., 1/10—50 k.

Adresoj de samideanoj 10 k.
Adreso: Tiflis, Pasajo de Puŝkin. Ajk Ter-Astvacatricane.

„НАВКАЗСКИЙ ЭСПЕРАНТИСТЪ“

Во годѣ 1 рубль. Объявленія: страница—6 руб., 1/2 стр.—3 р., 1/4 стр.—1 р. 50 к., 1/8 стр.—75 к., 1/10 стр.—50 к.

Адресъ, Тифлис, Пушкинскій Пассажъ Айку Теръ-Асвацатрянцу.

«ԿՈՎԿԱՍԵԱՆ ԷՍՊԵՐԱՆՏԻՍՏ»

Տարեկան բաժանորդագինը 1 ռուբլի:

„ՃԱՅՅՅԱՅԻՆՆ ԾԵՅՅՅԱՆԵՆՆԵՆՆԻ“

Մշակույթի ճանաչում 1 թեյոնո.

Редакция открыта ежедневно по вечерамъ отъ 5—8 ч.

Российскія и Заграничныя объявленія за мѣсто, занимаемое строкой петита передъ текстомъ 20 коп., послѣ текста 10 коп.

Ho, ekdormu, la kor' kompatinda,
En la brust' suferanta ĉiam!
Vin forgesis jam revo aminda
Kaj revenos al vi neniam.

Ĉar forrabis nun morto senkora
Vian helan feliĉon sur ter',
Eĉ forlasis espero vin ora...
Post feliĉo—nur restis sufer'.

Ho, ekdormu per song' nevekebla,
Mia koro, rompita de sort';
Por vi estas vivado neebla:
Vin mem ankaŭ notis la mort'...

F-ino V. Pavlova

N I N O

(Fino)

—Ho, kiel ili loĝas en tia infero? komencis unu soldato.

—Ili, certe, estas herezuloj, respondis alia soldato, kaj kompetentatone aldonis: —herezuloj distingiĝas per sia varmegeco, kaj tial ili ne sentas malvarmon.

—Jes, certe, konsentis la aliaj; sed niaj virinoj, se ili ne varmiĝos bone kuŝante sur siaj hejmaj fornoj, ne povos vivi...

—Tio estas vero, —tamen ĉu oni ne donos al ni hejtlignon? demandis unu soldato, ĝis tiu-ĉi tempo silente sidinta.

—Sendube, ni devas ricevi hejtlignon, respondis alia soldato.

—Kiu devas ĝin doni al ni ĉu la estaro aŭ la mastro de tiu-ĉi domo?

—Verŝajne, la mastro de l'domo devas liveri al ni lignon, ĉar li estas „vilaĝano“, kaj la vilaĝano devas ja servi la imperiestron, ni do estas homoj de l'imperiestro.

—Tio estas vero, plaĉis al ĉiuj soldatoj tia klarigo.

Vere, vilaĝano devas servi soldaton, ĉar la lasta estas homo de l'imperiestro. Vilaĝano do kio estas? Fi, kraĉis parolanto:—li similas ĉi tion.

—Sed kial la mastro ne alportas al ni lignon, ho, diablo!—ekdiris la dua soldato kaj turnis sin al Mahia.

—He, virino, alportu lignon.

Mahia aŭdis, ke al ŝi li ion diris, sed ŝi ne povis kompreni, ĉar ŝi ne sciis la rusan lingvon, kaj eĉ se ŝi sciis ĝin, tamen ŝi ne povus lin kontentigi, ĉar ŝi ne havis hejme eĉ plej malgrandan lignopeceton.

—Ho, kial-do vi malfermis viajn okulojn kiel diabloj, —sulkigis la soldatoj.

—Donu hejtlignon! lignon!

—Fajron?—konjektis la maljunulino:—el kie mi alportos al vi fajron?

—Ne, ne! diris mokante la kolerigitaj

soldatoj:—alportu, el kie vi volas, sed nepre trovu!

—Mi juras je Sankta Johano, ke mi havas nenion, diris Mahia, kvazaŭ la rusaj soldatoj povis ŝin kompreni....

—Kial-do ni ŝin atendas, —diris la aliaj soldatoj, ni devas mem trovi ĝin kaj ekbruligi la fajron. Eble ni ion trovos.

Tri soldatoj restis en la domo, sed ĉiuj aliaj foriris en la korton por trovi lignon; sed, bedaŭrinde, kiel antaŭ diris Mahia, ili nenion trovis.... Sed fine, post multe da serĉadoj, ili ekvidis vilaĝan ĉaron, kiu staris en la korto. Ĉiuj, kriante kaj ĝojante, ĉirkaŭis la ĉaron.

—Jen, ho, fine ni trovis lignon!...

Mahia, sekvinta la soldatojn, konjektis pri iliaj intencoj kaj kuris al ili petante:

—Pro Dio!... min ne pereigu!... Ĉi-tiu ĉaro ne estas mia, najbaroj ĝin pruntedonis al mi por alveturigi lignon....

Sed la soldatoj supozante, ke ŝi volis disdoni la lignon al aliaj, havis en siaj kapoj nur unu celon: kiel eble plej baldaŭ ekbruligi la fajron kaj varmiĝi siajn frostigitajn korpojn.

Nek petoj, nek minacoj de Mahia povis moligi iliajn korojn. Ili ĉiuj ĉirkaŭis la ĉaron kaj post krio de „Hura“ komencis ĝin manĉi rompi, ne trovinte hilkilon. Sammomente ekaŭdiĝis el la domo akrasona krio, kio realturnigis Mahian hejmen, enirante kien ŝi ekvidis teruran, korpremantan vidaĵon. Du aŭ tri soldatoj, restintaj en la domo komencis serĉi kaj rabi en ĉiuj skatoloj kaj ujoj de Mahia. Unu el la soldatoj eĉ alproksimiĝis al la bela Nino kaj komencis ŝin pinĉi per siaj maldelikataj kaj vulgaraĵoj manoj!... La timigita knabino fariĝis tre pala kaj kriante-plorante penadis eviti la buŝon de l'frpono, kiu odoris je brando. Li alprenis Ninon forte al sia brusto kaj amindumante komencis ŝin kisi per siaj

ŝentaŭgaj tipoj! Kiam Mahia tion ekvidis, ŝi ekĝemis, alkuris al la rustiĝinta ponardo de sia edzo; pendinta sur la muro, kaj kun tuta sia forto frapis la ŝentaŭgulon per la armilo. La soldato falis planken:

—Helpu, oni min mortigis! ekkriis li surverŝigante per sango. Pro lia krio alkuris soldatoj kiuj komencis senkompate bati Mahian kaj ŝnurligis ŝiajn brakojn kaj krurojn. Tiun kriegon kaj bruegon ankaŭ ekaŭdis vilaĝanoj, kiuj tuj kolektiĝis apud la domo de Mahia kaj apenaŭ sukcesis ŝin elpreni el la manoj de la furioziĝintaj soldatoj.

—Ho, zorgu pri Nino, pri Nino! elparolis la maljunulino malfacile spirante, kaj falis planken. La vilaĝanoj serĉis senĉese Ninon, ne trovinte ŝin hejme, — sed vane, senutile, ŝi kvazaŭ estus falinta en abismon... Tiamaniere Mahia renkontis la morgaŭan tagon; poste la larmoj sur ŝiaj okuloj ne sekigis.... Baldaŭ Dio ŝin kompatis; malvarma tomo liberigis Mahian el la manoj de l'soldataro.

Pasis vintro, proksimiĝis printempo. La tero diverskoloriĝis kaj la neĝo aliformiĝis en malgrandaj glacieretoj. Ĉie la popolo estis preta por la venonta laborado, kaj ĉiuj ĝojplene atendis la printempon. Unu tagon kelke da homoj pelis ĉe la riveron, sian brutaron por ĝin trinkigi kaj ĉar dum la vintro la vojo fariĝis maloportuna kaj malhelpis la iradon al tiuj homoj, ili komencis purigi la vojon per ŝoveliloj. Unu ŝovelilo sub neĝo ektuŝis ion, kaj la laborinto subite ekkriis:

Helpu al mi, sub la neĝo estas, mi ne scias, kio. Ĉiuj laborintoj ĉirkaŭis lin, disfosis la montritan lokon, kaj subite malgaje ĝemante ili ekkriis:

—Ho, Nino!...

Jes, ĝi estis la malfeliĉa Nino, kiu en

tiu terura nokto forkuris el sia hejmo; kaj senkompata ventego devojiĝis ŝin, ŝi falis en riveron, kaj la neĝo ŝin entombigis. Malgranda hundo, kiu senĉese ŝin sekvis ankaŭ tiam ne perfidis sian mastrinon kaj ankaŭ estis ŝursutita de l'neĝo, same kiel ĝia mastrino!...

Sed, nur Dio scias, kion Nino estus elektinta: eternan morton, aŭ vivon, kiu, Dio scias, kiajn ankoraŭ malfeliĉojn al ŝi estus alportonta!...

Elkartveligis V. Gogitldze

HO, NE PLORU!

De Aleksandro Caturjan

Ho, ne ploru najtingalo,
Ke severa la venteg'
Rozon rugan, rozon belan
Jam desiris de l'arbet'...

Pasos tagoj... kaj revenos
Rozoplena la printemp';
Forgesinte la tagrenon,
Kantos ree rozon vi.

Ve, sed, se de l'viv' kantisto
Frue orfiginte ja,
Sian karan, parolantan
Rozon enterigis jam.

Por kantist' printemp' ne venos,
Li ne amos rozon plu;
Por eterne—ĝis silentos,
Devas plori, plori li...

Tradukis el la armena originalo Ŝrind

UNU PATRINO

Viktor Hugo

Ĉu vi scias kio estas la patrino? Ĉu vi havas ŝin? Ĉu vi scias kion signifas esti knabo, malriĉa knabo, malforta,

nuda, malfeliĉa, malsata, sola en la mondo, kaj senti ke ĉe vi, ĉirkaŭ vi, apud vi estas iu marŝanta kiam vi marŝas, iu haltiganta kiam vi haltas, ekridetanta kiam vi ploras, iu virino?... Ne, oni ne scias ankoraŭ, ke ŝi estas unu virino, ŝi estas unu anĝelo, kiu instruas vin paroli, kiu instruas vin ridi, kiu instruas vin ami, kiu varmigas viajn fingrojn en siaj manoj, vian korpon en siaj genuoj, vian animon en sia koro! Kiu donas al vi sian lakton dum vi estas malgrandaj, sian panon dum vi estas grandaj, sian vivon ĉiam! al kiu vi diras: Mia patrino! kaj kiu diras al vi: Mia filol tiel dolĉe, ke tiuj ĉi du paŝoloj ĝojigas Dion. Nun mi havis patrinon similan al tiu ĉi. Ŝi estis malriĉa virino, kiu kantis kantojn en publikaj placoj de Brescia. Mi iris kun ŝi. Oni ĵetis al ni kelkajn monerojn, Unu tagon, ŝajnas, en la kanto, kiun ŝi kantis sen ĝin kompreni, estis kelkaj vortoj, ofendaj por kelkaj sinjoroj de la urbo.

Tio ĉi ridigis la homojn de unu ambasadoro ĉirkaŭ ni. Unu senatano pasis, li rigardis mian patrinon, aŭskultis kaj diris al la kapitano, kiu lin sekvis: «al la pendigilo tiun ĉi virinon!»

Mia patrino subite estis arestita. Ŝi diris nenion. Ŝi ĉirkaŭprenis min kun grandaj larmoj, kiuj falis sur mian frunton. Ŝi prenis sian krucon kaj ŝi lasis sin ligi. Mi vidas ankoraŭ, tiun ĉi krucon metalan. Mia nomo estis skribita malbele per pinto de spado. Mi tiam havis dekseks jarojn; mi rigardis tiujn homojn, kiuj ligis mian patrinon sen parolo, mi nek kriis nek ploris. Mi estis senmova, glacia, morta kvazaŭ en sonĝo. Popolamaso ankaŭ silentis. Sed tie kun senatano estis virino, kiu tenis per sia mano sendube, sian infaneton. Tiu ĉi virino, estis subite kompatinta mian patrinon. Malfeliĉa virino! ŝi ĵetis sin al la piedoj de la senatano, kaj ŝi tiom ploris, ke ŝi

ricevis liberigon por mia patrino. Kaj mia patrino estis malligita, ŝi prenis sian krucon kaj donis ĝin al la virino, dirante: «Sinjorino, gardu tiun ĉi krucon: ĝi alportos al vi feliĉon. Baldaŭ post tiu ĉi okazintaĵo, mia patrino mortis. Mi riĉiĝis, kaj mi volas vidi tiun ĉi sinjorinon, tiun ĉi anĝelon, kiu savis mian patrinon! Kiu scias, eble ŝi nun estas malfeliĉa. Ŝi bezonas eble mian helpon. En ĉiuj urboj, kien mi iras mi vokas policanon kaj mi rakontas al li aventuron. Kaj mi donos dek mil tolerojn orajn al tiu, kiu trovos la virinon, kiun mi serĉas.

Esperantigis el la franca lingvo:

K. Aŝrafjan

PRINTEMPO

Venis bela la printempo
Ludas, flugas ĝaje l'vento;
Suno el ĉiel' lazura
Sorĉas min kun rav' plezura

Kampojn kovris jam la floroj,
Dolĉe blovas freŝodoroj;
Ĝoje kuras l'akvo pura:
Reviviĝis do naturo...

El la brust' ne flugu vi for,
Ho, ribela mia la kor!
Trankviliĝu, kara!—kun vi
Vivi, vivi volas nun mi...!

Ŝrind

EN DISIĜO KUN FILO

En sendormaj noktoj, laboroj kaj zorgoj mi vin kreskigis: sed kiu, kara filo, tiel amas vin, kiel amas via propra patrino?

Sen malĝojo filino sian patron kaj la patrinon forlasas; ankaŭ edzino—juna vidvino, trovas baldau alian edzon: nur la patrino maljuna amon sian al sia filo kunportas en tombon.

Kun mi estas vi,—por vi sola mia koro batigas; sen vi—pro vi turmentigas mi, kaj ĝoje estas mi preta oferi mian vivon por via feliĉo. Sed la filo pro la edzino la patrinon maljunan forgesas. Sed tiel estis de l'kreo de l'mondo... Dissigrigas la koro je pecetej, tamen ĉiam la patrino nur cedas.

De tiu horo, kiam mi kun vi disigiĝis,—malĝojajn okulojn mi ne fermas, en brulaj larmoj mi dronas: la nigraj pensoj elturmentis mian koron. Ĉu estas malsate al vi, aŭ vin turmentas la soifo? Ĉu estas malvarme al vi, ĉu havas vi ion por kovri nur vin? Aŭ, ho, gardu Dio! vi kuŝas sur kampo kun vundo sanguma! ho se viajn blondajn buklojn la birdoj disportas, kunkonstruas kun nesto! Ankaŭ mi volus esti birdeto libera: kun krio rondflugus mi super via kapo, mi gardus la buklojn, surblouvus agrablan malvarmeton sur vian vizaĝon!...

Plejsankta Patrino, pririgardu la larmojn patrinajn! Bonkora Savonto, gardu mian karan filon!

El la rusa lingvo tradukis

Vardan Sirunjan

«Universala Esperanto-Asocio»

(Продолжение)

Всякій esperantisto, не членъ У. Э. А., желая воспользоваться услугами означенной Ассоціаціи, предварительно долженъ записаться въ члены ея и внести мѣстному делегату Ассоціаціи установленный годовой членскій взносъ при-

близительно отъ 35 до 40 коп. Благодаря обязательному, точному и своевременному исполненію порученій своихъ членовъ и той огромной пользѣ, которую У. Э. А. оказываетъ послѣднимъ, все больше она завоевываетъ симпатіи широкихъ esperantскихъ круговъ и даже не esperantистовъ, а потому нѣтъ сомнѣнія, что въ скоромъ будущемъ услугами У. Э. А. будутъ пользоваться быть можетъ не всѣ жители нашей планеты, но, во всякомъ случаѣ, то огромное число людей, которое путешествуетъ, поддерживаетъ по разнымъ вопросамъ связь съ иностранцами и, вообще, тѣмъ или инымъ способомъ принимаетъ участіе во всемирной цивилизаціи подобно могущественной, по числу своихъ членовъ, организаціи во Франціи и въ другихъ государствахъ „Клубъ Туристовъ“, которая уже съ успѣхомъ пользуется услугами У. Э. А. Возвращаясь къ вопросу объ esperantскихъ консулахъ слѣдуетъ замѣтить, что вслѣдъ за учрежденіемъ Ассоціаціи У. Э. А. руководителями ея было признано, что для успѣшнаго введенія яз. Эсперанто во всеневную жизнь народовъ на практикѣ равнымъ образомъ необходимо создать esperantскихъ консуловъ. Этотъ вопросъ въ первые былъ поднятъ на второмъ международномъ конгрессѣ esperantистовъ въ Женевѣ въ 1906 г. и былъ одобренъ всѣмъ конгрессомъ единогласно. Спустя не долго въ нѣкоторыхъ городахъ уже были назначены консулы. Но т. к. консулы не имѣли никакихъ опредѣленныхъ циркуляровъ и ничѣмъ не были между собой объединены, то каждый изъ нихъ дѣйствовалъ самостоятельно, а потому они почти никакого успѣха не имѣли въ народѣ и мало кто зналъ о ихъ существованіи; вопросъ о штатѣ консуловъ вновь былъ поднятъ на третьемъ междунар. конгрессѣ esperantистовъ въ Кембриджѣ

(Англія) въ 1907 г. По этому поводу конгрессомъ было высказано нѣсколько мнѣній, изъ коихъ наиболѣе дѣйными было признано мнѣніе, гласящее, что эсперантскіе консулы могутъ существовать и отвѣчать своему назначенію въ томъ лишь случаѣ, когда они будутъ объединены между собой на международномъ принципѣ. Большинство консуловъ, присутствовавшихъ на конгрессѣ, въ дальнейшей своей дѣятельности приняли въ руководству означенное мнѣніе конгресса и много способствовали созданію консуловъ повсемѣстно, а позднѣе они явились главными инициаторами созданія самой организаціи У. Э. А. Дабы консулы на практикѣ отвѣчали своему назначенію, и работа ихъ была использована въ должной мѣрѣ и дабы принципъ международный осуществлялся, т. е. чтобы консулы въ нужную минуту приходили бы на помощь всякому эсперантисту, какой-бы національности ни былъ и какому бы государству не принадлежалъ, всѣ они вошли въ организацію У. Э. А. съ цѣлью создать повсемѣстно международныхъ консуловъ, снабдить ихъ одинаковыми инструкціями, неукоснительное выполнения коихъ вмѣнять имъ въ обязанность. Комитетъ У. Э. А. съ этой цѣлью разослалъ всѣмъ своимъ районнымъ делегатамъ слѣдующій циркуляръ: такъ какъ мѣстные делегаты одновременно являются и официальными представителями Ассоціаціи для даннаго района и т. д. они избираются на известный срокъ фидотировкой членовъ У. Э. А. даннаго района, то они въ правѣ официально дѣйствовать на мѣстѣ отъ имени Ассоціаціи, снабжать рекомендаціями своихъ членовъ и постороннихъ лицъ къ делегатамъ другихъ районовъ, что очень важно для лицъ, влущихъ въ незнакомыя мѣста для какой-либо дѣлы и вообще оказывать всякое содѣйствіе во

всѣхъ затруднительныхъ случаяхъ. Такимъ образомъ делегаты У. Э. А. по своему положенію одновременно играютъ и роль, тѣхъ же консуловъ для членовъ У. Э. А., каковую несутъ и правительственные консулы для своихъ подданныхъ, а потому на районныхъ делегатовъ съ успѣхомъ можно возложить и обязанности консуловъ.

Но делегаты-консулы не всегда и не во всѣхъ вопросахъ лично могутъ быть компетентными, а, слѣдовательно, и полезными для членовъ У. Э. А. Если, напримѣръ, делегатъ-консулъ по специальности педагогъ, то, несомнѣнно, онъ не можетъ сообщить обратившемуся къ нему за справкой полезныя и точныя свѣдѣнія о цѣнахъ вина или хлѣба на рынкѣ своего района, если-же онъ коммерсантъ, то онъ не особенно будетъ полезенъ, напримѣръ, для иностраннаго студента, обратившагося къ нему за справкой о размѣрѣ программы медицинскаго факультета въ университетѣ даннаго города и т. д.

Поэтому, въ видахъ устраненія подобныхъ неудобствъ, делегаты-консулы избираютъ въ помощь себѣ одного консула по вопросамъ общаго характера, и нѣсколько консуловъ по разнымъ специальностямъ, къ которымъ и направляеть для отвѣтовъ всѣ поступающіе къ нему съ разныхъ странъ запросы. Въ кругъ обязанностей консула по общимъ вопросамъ между прочимъ входятъ и приемъ членовъ У. Э. А., прибѣгающихъ изъ другихъ странъ и мѣстностей въ его районъ группами въ качествѣ туристовъ, которыхъ онъ обязанъ сопровождать для осмотра достопримѣчательностей и дачныхъ мѣстъ даннаго района. О днѣ пріѣзда группа туристовъ заранее извѣщаетъ консула письменно, по полученіи котораго послѣдній ко дню ихъ пріѣзда подыскиваетъ гостиницу, по возможности такую, гдѣ говорить по

эсперантисти и, конечно, по средствамъ и вкусу туристовъ. Въ день прѣзда онъ ихъ встрѣчаетъ на вокзалѣ, сопровождаетъ въ городъ и находится все время въ ихъ распоряженіи въ качествѣ переводчика при посѣщеніи ими разныхъ учреждений, осмотрѣ достопримѣчательностей, фабрикъ, заводовъ и проч. Благодаря созданію организаціей У. Э. А. такихъ удобствъ, групповыя путешествія по разнымъ городамъ міра замѣтно облегчились, а съ теченіемъ времени, когда огромное значеніе этой симпатичной и до высшей степени полезной для всѣхъ слоевъ населенія вселенной будетъ признано въ широкихъ кругахъ общества, они участвуютъ и будутъ оставлять по себѣ весьма пріятныя воспоминанія, не говоря уже о ихъ огромномъ воспитательномъ значеніи.

I. Асагуровъ

Universala Esperanto-Asocio.

Շնորհիւ Մ. Ե. Ա.-ի, ճանապարհորդութեան պայմանները շատ են հեշտացել և իբրք հեշտացան. մասնաւոր դրս մեծ նշանակութիւնը նրանումն է, որ Եւրոպայի համարեա բոլոր կեդրոնները, որոնք այցելուներին են սպասում, օրինակ պանագան սանատորիաներ, բուժարաններ, այցատեղիներ, ամբարնոցային պանսիոններ ևայլն վերջերս արդէն էսպէրանտօ գիտցողներ ունին, որպէս զի այցելուներին հարաւորութիւն տան հեշտութեամբ բացատրուելու:

Մ. Ե. Ա. կատարում է և մի այլ շատ կարևոր դեր, դա մեր պատանեկութեան ծառայելն է, որոնք աւարտելով տեղական դպրոցները իրենց ուսումը շարունակելու համար արտասահման են գնում: Անխորձ, լեզու չըզրիացող պատանին գալով Եւրոպական քաղաք անպատան է գտնուում պատահական ընտանիքում, մինչև անգամ մի քանի ամիս նա խուլ ու համրի տպաւորութիւն է թողնում, մինչ-

դեռ այս հիմնարկութեան շնորհիւնա իր բնակավայրից արդէն կարող է կոնսուլներից տեղեկութիւններ հաւաքել և երբ կերթայ իր ընտրած վայրը, տեղական կոնսուլն ու էսպէրանտիստները կըծանօթացնեն նրան ամեն ինչի հետ, նրա համար կընտրեն յարմար և համապատասխան ընտանիք և կազատեն աւելորդ ու անտեղի ծախսերից:

Վերջերս կեդրոնավայրերում մեծ քաղաքներում արդէն կան և առանձին կին կոնսուլներ, որոնք կանանց համար են:

Բացի այս բոլորը Մ. Ե. Ա. ունի նաև ճանապարհորդակցական առանձին ընկերակցութիւն, որ անգիրն յարմարութիւններ է ստեղծում ընկերութեան անդամների համար: Այս միտքը ծագեց Դեղդէնի կնոզրէսի ժամանակ հետեւել կերպով: Էսպէրանտիստները կօնզրէս գնալիս պէտք է անցնէին այնպիսի երկիրներով, որոնց լեզուն չէին հասկանում, մինչդեռ մարդիկ կարող էին այնպիսի տեղերով անցնել, որտեղ դեռ ևս չորժը կազմակերպւած չէր, ուստի և կօնզրէս կազմակերպող մարմինը նախօրօք յայտարարեց էսպէրանտիստներ. թերթերի միջոցով վաղօրօք անդամագրել կօնզրէսին և որդուկցան բոլոր երկիրներում կեդրոնաքաղաքներ, որտեղ պիտի հաւաքէին բոլոր մասնակցողները և խմբովին ճանապարհորդէին ցոյց տուած աւելի էժան նստող մարշրուտով: ճանապարհին պատահող վայրերում, երկաթուղային կայարաններում եղած բոլոր կօնսուլներին պատուէր էր տուած խստիւ հետեւի յարմարութիւններ տալ: Կիրանոցներում և պանսիօններում ամեն ինչ տրւում էր մատչելի և մինչև անգամ էժան գներով, երկաթուղու վարչութիւնները զիջանելով այդ հիմնարկութեան միջնորդութեան որոշ պիլում արին, իսկ կայարաններում ճաշը և առհասարակ ուտելիքը տրւում էր սովորականից պակաս գներով: Սա մի մեծ դեմոնստրացիա էր, որի նմանը շատ քիչ է պատահում:

Այն քաղաքները, որտեղ մինչև այսօր

სამკურნალო ნაპირებს დასახევენგლოდ და უმეტესად დაკარგულ ძალის აღსადგენად ზოგნი ირჩევენ აგარაკ ადგილებს და მწუხანით შემოსილს კუთხეებს. U. E. A. ორგანიზაციამ დაადგინა რომ სიძნელე, დედა-მიწის ზურგზედ, მოგზაურობისა წარმოსდგება ენების არ ცოდნით, და ეს შეიძლება ავიცილოთ ესპერანტოს შემწეობით. 1908 წელს ღრეზდენში შესდგებოდა მე-IV-ე საერთაშორისო კონგრესი და ბევრ ერთაზროვანთ, მეტადრე ინგლისელებს, ფრანგებს და ასპანრელებს ბევრ შეიძლოთ დასწრებიყენენ ამ კონგრესს, რადგანაც იძულებულნი იყვნენ გაევილოთ მთელი გერმანია და რადგანაც არ იციან გერმანული ენა შეიძლება შეხებოდნენ რაიმე უსიამოვნობას რკინის გზაზედ ანუ რომელიმე სასტუმროში. U. E. A. იცისრა თითონ შეადგინოს ჯგუფები სამგზავროდ და რადენჯერმე სცადა კიდევ რის შემდგ უველანი ღარჩნენ მაღლობებში და ყოველ ამ გვარ შემთხვევაში U. E. A. ორგანიზაცია უჩენს დიდ დახმარებას ყოველ თავის წევრს.

ნათარგ ეპისილი ივან-სა.

L. N. TOLSTOJ KAJ ESPERANTO

En la № 208 de la gazeto «*Наша Копейка*» («*Nia Kopeko*») aperis mallonga sciigo de iu intervjuinto, kvazaŭ grafo L. Tolstoj dum interparolado kun li parolis nefavore pri la lingvo internacia Esperanto, kaj interalie kvazaŭ diris: «*Ĉu estas bezona ia speciala, elpensita papera lingvo? La homoj do tute ne estas senhelpaj en tiu rilato kaj jam de longe ili havas tian lingvon. Tiu ĉi lingvo estas la*

lingvo de amo kaj laboro. La lingvo de amo kaj laboro—jen estas la proĝono de l'interfratigo de ĉiuj popoloj.»

Sciante, ke antaŭ kelkaj jaroj la granda verkisto rilatis al Esperanto kun pli multa simpatio, ke li responde al la demando de la eldona firmo «*Posrednik*» publike eldiris sian bondeziran rigardon je la ideo de la lingvo, kaj en la fine de la jaro 1907 dum interparolado kun A. A. Postnikov ankoraŭ unu fojon iesigis sian nesangeblan kunsenton al la propagando de la lingvo, unu el esperantistoj perletere sia turnis al la fama verkisto por klarigi la demandon. Baldaŭ responde estis ricevita la sekvanta letero de Ya Bulgakov, sekretario de L. Tolstoj:

«*„Jasnaja Poljana, 24 an de Februaro de la jaro 1910.*

Lev Nikolajevič komisio al mi respondi je via letero.

Evidente, ke la enhavo de l'gazeta eltraĉaĵo, kiun ni ricevis, estas elpensita de la korespondanto de „*Наша Копейка*“, Lev Nikolajevič jam antaŭ 15 jaroj eldiris sian simpatian al Esperanto, kaj eĉ helpis, kiel li memoras, al la eldono de esperanta ĵurnalo.

Li havas ankaŭ nun la saman opinion pri Esperanto.

Kelkajn vortojn pri la simpatio al la ideo de tutmonda lingvo vi povas trovi en la verkita de Lev Nikolajevič «*Krug Ĉtenija*»—en la letero al P. U. B. pri edukado kaj klerigado.

V. Bulgakov

«*В № 208 газеты „Наша Копейка“ появилось краткое сообщение какого то интервьюера, будто бы гр. Д. Толстой в разговоръ съ нимъ высказался недоброжелательно о языкѣ Esperanto.*

Зная, что вѣсколко лѣтъ тому назадъ маститый писатель относился съ большой симпатией къ Esperanto, одинъ изъ esperantистовъ письменно обратилъ

ся въ великому писателю за разъясне-
 ниемъ. Въ отвѣтъ скоро было получено
 слѣдующее письмо отъ секретаря Л.
 Тоддого В. Булгакова:

„Ясная Поляна, 24 февраля 1910 г.“

„Левъ Николаевичъ поручилъ мнѣ от-
 вѣтить на ваше письмо.“

„Очевидно, что содержание газетной
 вырваки, которую мы получили выду-
 жано самимъ корреспондентомъ „Нашей
 Копейки“. Левъ Николаевичъ уже 15 лѣтъ
 тому назадъ высказалъ свою симпатію къ
 Эсперанто, даже способствовалъ, вых-
 одить поминить, издаванію эсперанто-
 ского журнала. Такое же мѣтнѣе оъзытъ эспе-
 ранто вышнитеть и теперь. Неколько
 словъ симпатіи въ идеѣ всемірнаго эзы-
 ва вы можете найти въ составленномъ
 Львомъ Николаевичемъ „Кругъ Чтенія,
 въ письмѣ въ П. У. Б.“, относительно
 воспитанія и образованія“.

„Наша копейка“ (раары № 208
 Եւրոպայի մի փոքրիկ լուր ինչ որ ին-
 տերնեւէրի, որին իբր թէ նշանաւոր
 գրող և՛ Տօլստոյ Էսպերանտօսի մասին
 թացատեան կարծիք է յայտնել: Գիտնէ
 նալով որ մի քանի տարի առաջ և՛ Տօ-
 լստոյ մեծ համակրանքով էր վերաբը-
 ուել Էսպերանտօյն, Էսպերանտիստնե-
 իրց մէկը դիմել է նամակով նշանաւոր
 գրողին և բացատրութիւն ինրբեր. ի
 պատահան այն նամակի շուտով ստաց-
 ւել է գրաֆ. Լ. Տօլստոյի քարտուղար
 Վ. Բուլգակովից հետեւեալ պատասխան:

„Ясная Поляна, 24 февраля 1910 г.“
 „Л. С. Серблякѣйхъ Եւրոպայի ինչ
 ինչ պատասխանել ձեր նամակին“:

„Այնպատիւ է, որ ընտա կօպէյկա)
 Թերթի Բլբլակիցն ինքն է հարել մեզ
 ստացած լրագրից դուրս կորած կտորի
 վրայ գրածը և՛ն Նիկոլայեիցն արդէն
 15 տարի առաջ արտայայտեց իր հա-
 մակրանքը Էսպերանտօյն, մինչև ան-
 գամ ուրան նա միշտ է, նպաստել է“

Էսպերանտեան պարբերական հանդիս
 հրատարակման գործին:

„Մինչդէռ կարծիքի է կա Էսպերանտօ
 լեզուի վերաբերեալ եւ այժմ“:

„Մի քանի համակրական խօսք միշտ-
 գային լեզուի զարգացման նուիրած
 դուք կարող էք գտնել և՛ Նիկոլայեի
 կազմած „Кругъ Чтенія“ գրութեան
 եղած նամակում, որ ուղղուած է Գ. Ու.
 Բ.-ին, որ վերաբերում է դաստիարակու-
 թեան և կրթութեան“:

„Наша Копейка“ ցաջտոս 208 հո-
 մերից, ճանչելովու ոյս մօշկը Եւրո-
 յայ, իրոմ Լ. Երոլստոյմ մատան Լօ-
 թաշայեի ճրօրն ցամօստէյա տայիսօտրի
 Եսպերանտօնց Եսպրը: „Նաշա Կօպէ-
 րօմբլոմց ցամօցօնիլու յալօլլօս Ենա?
 եոմ ճիլլու Եանա Եալնս Եյէս Եանադրի
 Ենա սէց Ենա Երիս—Ենա շաջիս և՛
 Տոյգարլուլիս“: Եւ Եամաջը Երօմ Եսպր-
 Եանտիստօմ միսլօքա Լ. Երոլստոյի
 Մրիլու և իյարա միլլօ Եակսլու Լու:
 Երոլստոյի Տրայրօտօրի Ե Ելուլաշօ-
 յուսաջան“:

„Ясная Поляна, 24 февраля 1910 г.“

„Լոց Եոյոլլօոռօյիս ժցմ Եամաճարա մը
 մօշկրօտ Եակսլու յէյցն Մրիլօնջը..
 ԵՄյարա իրոմ մօշկը Ենօմ, իրօմ-
 Եոյ ոյս ճանչելուլու Եաջտօմ և՛
 Երօմբլուց իցն միլլուցք Երօս ցամօ-
 ցօնիլու տցտօն „Ենա կօպէյկա“ ս
 ԵրայցՅօն ճցնտիսցան. Լոց Երօյոլլօ-
 յոյիս ժցմ 15 Մլիս Մնալ ցամօստէյա
 տայիս Տիմպատի Եսպերանտօնց, Լօ
 Ելլօլլօմալ Ելլուց, Երօցօր Ե մս Են
 Տրայց, Եսպերանտիլու: Երյանալոս ցամօ-
 սաշլլումալ: Եմ Ենրօնցց Լցան ոյոյ Ես
 Մրանտլլ Ենիստցիս Ելլօլլու Երլլուց:
 Երլլուց Տիմպատիլու Տիլլուց Եարօմ“:

ქრისთეანულ თქვენ შეგიძლიათ ეპოვებოდეთ მისი შედგენილ „Krug-Чтение“-ში, წერილში Н. В. ბილიბინის დათარგმნებული ნაშრომები.

გ. ბულგაკოვი

УРОКЪ ЧЕТВЕРТЫЙ

Будущее время глагола оканчивается на os: li faros—онъ будетъ дѣлать; mi skribos—я буду писать; vi ludos—вы будете играть; ili komprenos—они поймутъ.

Условное наклонение оканчивается на us: ŝi farus—она бы дѣлала; ili promenus—они бы гуляли; mi dirus—я бы сказалъ; li punus—онъ бы наказывалъ.

Превосходная степень прилагательныхъ и нарѣчій образуется помощью plej (ааиболѣе): plej bona—самый лучший; plej bona—лучше всего; plej alta—самый высшій; plej alte—выше всего; plej multa—самый большій.

На вопросъ „куда“ слова принимаютъ окончание винительнаго падежа—n: tie—тамъ; tien—туда; Tiflison—въ Тифлисъ; en ĉambro—въ комнатѣ; en ĉambro—въ комнатѣ; en kamro—въ подѣ, en kamro—въ подѣ.

Сложныя слова образуются простымъ слиянiемъ словъ (главное на концѣ) которыхъ пишется вѣсть. Грамматическiя окончанiя разсматриваются также какъ самостоятельныя слова; varogiro—пароходъ, состоитъ изъ: varo—паръ, ĝiro—корабль, o—окончание существительнаго; skribmaŝino—пишущая машина; ĝardenpordo—садовая дверь; akvofalo—водопадъ.

ej—иство для...; нагр. kuiri—варить, kuirejo—кухня; preĝi—молиться, preĝejo—церковь; lerni—учить, lernejo—школа, bani—купать,banejo—баня; librejo—книжный складъ.

ჩემი პირველი

ჩემი პირველი დამსწერის დასახელება ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა.

ჩემი პირველი დამსწერის დასახელება ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა.

ჩემი პირველი დამსწერის დასახელება ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა.

(ჩემი პირველი დამსწერის დასახელება ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა.)

—ეს—ესეც არის თქვენი პირველი დამსწერი. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელება ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა.

მეოთხედი პირველი

ჩემი პირველი დამსწერის დასახელება ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა.

ჩემი პირველი დამსწერის დასახელება ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა. ჩემი პირველი დამსწერის დასახელებაა ჩემი—სკრიბოს დასახელებაა.

ალმატეებითი ხარისხი ზღვარათვი, ე. ი. ზღვრულად, სახელის და წმინსართისა მოთება სიტყვა plej-ს საშუალებით; მაგალითად: plej bona—ფრიად (ძალად) კარგი, plej bone—ყველაზე უკეთესი, plej alta—ძალიან მაღალი, plej alte—ყველაზე მაღალი, plej multa—ძალიან ბევრი.

კითხვებზე დასაბუთებულ სიტყვები იღებენ მოთხოვნითი ბრუნვის დაბოლოებებს: ti-ის; ჭკად: ლოცვად: tie—იქ, tien—იქი, Tiflisou—თბილისში (წასვლას ნიშნავს), en ĉambro—ოთახში (ყოფნას ნიშნავს), en ĉambro—ოთახში (წასვლას ნიშნავს), en kampo—მინდორში (ყოფნას ნიშნავს), en kampoj—მინდორში (წასვლას ნიშნავს).

როელი სიტყვები შესდგებიან რამდენიმე სიტყვების უბრალო შეერთებით (უმთავრესი მოთხანი შეადგენს ბოლო ნაწილს) რომელს: ნოტიარებებიან ერთად გამოაკიციული და ბოლოებებზე განიხილებიან: სირიდე, როგორც დამოუკიდებელი სიტყვები; მაგალითად: vaporsipo—გემი, სიტყვა გემი, როგორც რუსულად სიტყვად ესპერანტულ ენაზედ, შესდგება შემდეგი სიტყვისგან: vapor—თბიქლი, ŝip იალქანი, o—დაბოლოებება არსებითი სახელის; skribmaŝino—საწერი მანქანა, ĝardenpordo—ბალისკარი, akvofalo—ჩანჩქერი (წყლის დნა).

plej—ნიშნავს ადგილს რამესათვის...; მაგალითად: kuiri—ხარშვა, kuirejo—სამზარეულო, preĝi—ლოცვა, preĝejo—ეკლესია (სადარბაზო), lerni—სწავლა, lernejo—სასწავლებელი, bani—ბანაობა (ბანვა), badejo—აბანო, librejo—წიგნების საწყობი.

E K Z E R C O J .

La lernantoj iris en lernejon. Oni preĝas en preĝejo. En la legejo estas multaj gazetoj. Morgaŭ nia instruisto demandos de mi mian lecionon; sed mi ne povos respondi, ĉar mi ankoraŭ ne scias ĝin parkere. Nia loĝejo havas kvin ĉambrojn: gastejon, skriboĉambron, dormoĉambron kaj infanejon. En grenejo estas

grenoj. En muelejo estas muelilo. Mi venus al vi se mi havus tempon. Donu al mi krajonon. Prenu par mi plej bonan libron. Matene mi veturos en urbon per mia ĉevaltrio. La vojaĝo daŭros tre longe.

iri—йти, *გზა*, სიარული.
preĝi—молиться, *ლოცვა*, ლოცვა.
multe—много, *ჯამ*, ბევრი.
gazeto—газета, *ქაღაჩი*, გაზეთი.
morgaŭ—завтра, *ხვალე*, ხვალ.
instrui—учить, *იასოვანსი*, სწავლა.
demandi—спросить, *საქვანსი*, კითხვა.
leciono—урок, *კას*, გაკვეთილი.
sed—но *რაც*, მაგრამ.

provi—мочь, *კაროვანსი*, შეძლება (ღონით);
respondi—отвѣтить, *ასათასიანსი*, პასუხის მიცემა.

ĉar—ибо, *ორიქნის*, რადგანაც;
scii—знать, *გახანსი*, ცოდნა;
parkere—наизусть, *ჩხრანსი*, ზეირად;
loĝi—жить, *კვარტიროვანსი*, სახლის ცხოვრება;
ĉambro—комната, *ახსნასი*, ოთახი;
dormi—спать, *ფხსი*, ძილი;
grend—серно, *საოქსი*, მარცვლი.
mueli—мельть, *აყალ*, დაფქვა.
tempo—время, *ჰამანასი*, დრო.
doni—дать, *სასი*, მიცემა.

kraĵono—карандаш, *ძანაქი*, კარანდაში,
preni—брать, *ქრეხსი*, აღება.
por—для, *სამარ*,—თვის (თანდებული, მაგალითად: სამაკაცისთვის);
matene—утром, *სათათასი*, დილით.
veturi—ехать, *კანოქ*, წასვლა ეტლით;
urbo—город, *ქალაქი*, ქალაქი.
ĉevalo—лошадь, *ჭი*, ცხენი.

vojaĝo—путешествіе, *სამაროქსი*, მოგზაურობა.
daŭri—продолжаться, *ჯაროვანსი*, გაგრძელდება.

longe—долго, *ხრქარ*, დიხანს.

KRONIKO

—La 21-an de Aprilo en Peterburgo solene estis malfermita la Unua Tutrusa Esperantista Kunveno; ĉestis pli ol 700 esperantistoj kaj nia Majstro d-ro L. M. Zamenhof. La detalojn ni sciigos en la sekvanta numero.

—La redakcio de «Kaŭkaza Esperantisto» sendis en Peterburgon al s-ro A. A. Postnikov sekvantan telegramon:

«Saluton al la Unua Tutrusa Kunveno de Esperantistoj. Estu tiu ĉi tago simbolo de kunfrateco de ĉiuj popoloj de la granda Rusujo»

—La redakcio de «Kaŭk. Esp.» ricevis sekvantan leteron el Voroneĵ:

«Kiel unu el pioniroj de Esperanto en via belega Tifliso, mi sentas apartan ĝojon pri naskiĝo de «Kaŭkaza Esperantisto». En la nomo de l'Voroneĵa Societo Esperantista, kies prezidanto mi havas la honoron esti, mi sendas plej sincerajn gratulojn kaj bondezirojn al la kara Novnaskito»

V. Zamjatin.

—Dudekan de aprilo 45' anoj el la Tiflisa esperantista familio faris promenadon en la Lisan Lagon ne malproksime de Tiflis. Frumatene la ĉielo estis malklara kaj multaj personoj ne partoprenis la promenadon, pensante, ke pluvos. Tamen la vetero estis tre bona: nek pluvis, nek estis varmege. Oni eliris el Tiflis je la 8-a matene. Laŭvoje oni multe kantis esperantajn kaj diversnaciajn kantojn. Alveninte al la lago oni kolektiĝis en kelkajn grupojn. Unuj ludis diversajn ludojn, aliaj promenadis per la ŝtupoj sur la belega kaj sufiĉe granda lago, multaj kantis kaj kuradis. Je la dekdua tagmeze oni komencis tagmanĝi. Dum la tagmanĝo laŭ la propono de s-ro H. Ter-Astvacatran oni trinkis la unuan toston por la sano de nia Majstro,

la duan por la Unua Rusa Kongreso, la trian por la tutmonda esperantistaro kaj la kvaran por la ĉeestintaj esperantistoj. Post la tagmanĝo oni ankaŭ multe amuziĝis kaj promenadis. Je la kvina vespere oni ree kolektiĝis kaj malrapide kaj kantante ĉekiris urbon. Je la oka vespere oni estis jam hejme.

V. Sirunjan

—Ni petas ĉiujn samideanojn sendi al ni sciigojn pri la esperanta movado en siaj urboj por presi ilin en «Kaŭkaza Esperantisto»

—La kvara kongreso de Bulgara Esp. Ligo okazos en Sofio.

—Ni ricevis de F-ino E. Herzog, Delegito U. E. A. la ilustritan gvidfolion tra Davos—(Svisujo) internacia somera kaj vintra kuracejo kaj sportloko mondfama. En ĉi-tiu okpaĝa gvidfolio oni povas trovi diversajn informojn, ekzemple, pri esperanto—oficejo, konsulo,—delegito kaj—klubo, pri hoteloj kaj firmoj esperantistaj kaj rekomendataj de esperanto-klubo, pri naciaj konsuloj, unuigoj, kaj kluboj, pri ekskursoj, sportoj k. c.

Riga, 15 de aprilo 1910.—Intereso al la lingvo Esperanto vekigis ankaŭ inter la soldatoj de nia regimento. Ĝin lernas nun 10 soldatoj, inter kiuj sin trovas armenoj, kartveloj, rusoj, latiŝoj kaj hebreoj. Preskaŭ ĉiu posedas la plenan lernolibron kaj la ekzercaron de nia Majstro d-ro Zamenhof. Sed kelkaj el ili jam komprenas tiel bone, ke ili ne kontentigas kaj abonas la ĵurnalon «La Ondo de Esperanto». Ni ricevas el Tifliso de unu konato ankaŭ la «Kaŭkazan Esperantiston», kiun mi uzas kiel lernolibron.

E. Oganezov

—Krom tiu-ĉi letero la redakcio ricevis el la sama urbo gratulan leteron de kelkaj esperantistoj kaŭkazanoj.

Tabriz. (Persujo).—«En nia urbo antaŭe oni ne povis trovi eĉ unu esperan-

tiston, sed jam estas kelke da monatoj, ke tabrizanoj komencis lerni la lingvon esperanto. Mi kun miaj kamaradoj deziris malfermi esperantajn kursojn por akceli niajn samurbanojn, sed nun mi trovas, ke ni ne estas ankoraŭ kompetentaj por tiu paŝo. Mi esperas post iom da tempo efektiviĝi nian penson».

V. Sarkisjan

—21 Апрелья въ Петербургѣ состоялось торжественное открытiе Перваго Всероссийскаго Сѣзда Esperantistovъ въ присутствiи свыше 700 esperantistovъ и нашего Majstro д-ра Л. М. Заменгофа. Подробности въ слѣдующемъ номерѣ.

—Наша редакцiя послала въ Петербургъ А. А. Постникову слѣдующую телеграмму:

„Привѣтъ! Первому Всероссийскому Сѣзду Esperantistovъ. Да будетъ день этотъ символомъ братства всѣхъ народовъ Великой Россiи“.

21-ին Ապրիլի Պետերբուրգում տեղի ունեցավ էսպերանտիստների համառուսական Առաջին համագումարը ներկայութեամբ աւելի քան 700 էսպերանտիստի և մեր Majstro դոկ. Л. М. Заменгофի Մանրամասնութիւնները հետևեալ համարում:

—Յժուտակ 21-և ցօսեհն Յըրթըմըրցի սըրուօաը հըսըտիս յընթըհնըսըրթըս Յիօրըլը յըրթը (սիըթըլը), սըլըց տըլը Յըրթըրօտ 700 Յըրթ յընթըհնըսըրթը և տըլըր յըրթը Majstro ը. Ս. Յըմընթըօրցի Մընրըմըսնըթիւնները հետևեալ հըմըրթըլը Յըրթըլը Յըրթըլը յըմըրթըլը:

KORĚSPONDADA FAKO

En tiu-ĉi fakoj estas presataj adresoj de la personoj, kiuj deziras korespondadi kun gesamideanoj per simplaj poŝtkartoj (SP) aŭ per ilustritaj (PI) aŭ per leteroj (L) aŭ interesanĝi poŝtmarkojn (PM):

Georgi Grigorjaviĉ Amiragov. — Tiflis, Avlabara str. № 8; (ut. 7). L. P.J.
Hajk Eksuzjan, Tiflis (Kaŭkaz) Sionskaja 2. (SP, kaj P.J.)

Redaktoro-Eldonisto H. Ter-Astvacatjanc

ANONCOJ

Trinku panacidajon «Esperanto».

Пейте квасъ «Эсперанто». 1—3

Вышли во всѣхъ отношенiяхъ Художественно исполненныя и раскрашенныя отъ руки амбарелью Іаки Серiя изъ 8 открытокъ: 1. Портрет Л. Заменгофа, 2 и 3 эсперантскiя пропегандныя, 4 и 5 Зеденскiй и Крестовый монастыри, 6 каррикатуры Борцовъ, 7 и 8 каррикатуры Штукъ 10 коп., 50 шт. — 4 р., 100 шт. — 7 р., с портр. Заменгофа 5 в., 100 шт. — 4 р.

Обратиться въ редакцiю.

Հ. Տըր-Ասուուսըմըսըրթըրթը

ԳՐԱՆՈՒԹՅԱՆ ԻՍՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԼԵՆԻՆԻ 25 Կ.

ԻՍՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՆԵՅՆԻ ԲՈՒՄԲՆԵՆ 50 Կ.

Կարելի է գիտնըլ յըմրըցըրթընըսըրթըրթը Պահարը «Գրուստիստներից» գրքայնըթըլը հըսըցընը Կնեյնընը մըցընը «Գտտըրբըրց» կըմ Tiflis, Librairie «Guttenberg» 10—4

FOTO-CINCOGRAFIO

d e

S. A. Sogomonjan

Plenumas ĉieblajn kliŝaĵojn. Oni preparas zinkajn kaj kuprajn kliŝaĵojn por ilustritaj eldonoj kaj gazetoj, por prezaroj, anoncoj, landkartoj, planoj, notoj, faksimiloj k. t. p.

Oni parolas kaj korespondas esperante.

Tiflis, Puškina pasajo.

Doktoro M. N. MOSESOV

Internaj kaj infanaj malsanoj

Akceptas ĉiutage matene 9—11 h. vespere 5—7 h.

Elisavetinskaja № 21.

რ. ზირიზონი სსრ

ზირიზონის, ვარაუდის, თბილისის და
საბურთალოს კრებები

ჩაბ-ბიბლიოტეკის ფონდის მიხედვით 1-ბიბლიოთეკის
თბილისის 8 რ., ღირსეულობა 4 რ.
50 ლ., 3 მარტი 2 რ. 30 ლ., ამასთან
30 ლ. ვარაუდის თბილისის 10 რ., ღირსეულობა
5 რ., 3 მარტი 2 რ. 70 ლ., "ბიბლიოტეკის"
თბილისის 120 ლ., ღირსეულობა 70 ლ., 3 მარტი
35 ლ., "ბიბლიოტეკის" თბილისის 6 ლ., ღირსეულობა
3 ლ., ღირსეულობა თბილისის 30 ლ., 4 რ.

18^{ლ.} ზრ.

ზაგაზის ბიბლიოტეკის, ქვეყნის ბიბლიოტეკის
№ 16. თბილისი, რედაქცია "Оризон",
კამ Tiflis (Russie-Caucase) Redaction
„Horizon“.

რ. სსრ

სიბრძანება

ზირიზონის-ვარაუდის, საბურთალოს
და თბილისის-არქივის ბიბლიოტეკის კრებები

ბიბლიოტეკის 7 რ., ღირსეულობა 4 რ., ბიბლიოტეკის
ამხრის 2 რ. 50 ლ., მსგავსი ამხრის 75 ლ.,
«სიბრძანება» და «საბურთალოს» მიხედვით
თბილისის 10 რ. ღირსეულობა 6 რ.,
ბიბლიოტეკის ამხრის 3 რ. 50 ლ., მსგავსი ამხრის
1 რ. 20 ლ.

«საბურთალოს» ბიბლიოტეკის ბიბლიოტეკის
თბილისის 4 რ., ღირსეულობა 5 რ.

ზაგაზის თბილისი, რედ. გაზ. „Суриандაკ“
კამ Tiflis, Redaction du journal „Sour-
handak“.

წილისადი მისამართი

ლოკოპედა

ყოველდღიური სამოლოტიკო და სა-
ლიტერატურო გაზეთი.

ყოველ-ღიური გამოცემის გარდა 1910
წელსაც გაზეთის ექნება სურათმზიანი
დამატება

დამატება გამოვა კვირობით.

გაზეთის ფასი დამატებითანთ: წლით
როგორც ქალაქში, ისე ქალაქ გარედ
ღირს 8 მ. და 50 კ. ნახევარი წლით
4 მ. 80 კ. ერთი თვით 80 კ. საზ-
ღვარს გარეთ წლ. 12 მ., 6 თვ. 6 მ.
1 თვ. 1 მ. და 25 კ.

1910 წლიურ ხელის მომწერთ დაუ-
რიგდებთ კედლის კალენდარი 1910
წლის კვირეულის ფურცლებით.

ტფილისში ხელის მოწერა მიიღება
„ღირსეულობის“ კანტორაში და ქ. შ. შ.-ქ.
საზ. წიგნის მაღაზიაში ი. ავალიშვილ-
თან; ქუთაისში: ის. კვიციანიშვილ-
თან; ხონში: გ. მეტეხესთან, გორში: ს. შვე-
ლიძესთან, ჭიათურაში: ს. ტარუაშვილ-
თან. თბილისი, რედ. „Дрозда“, И. С.
Агладзе.

**ПОРТНОЙ
АНДРАНИКЪ АКОПЯНЪ
перешелъ**

Гановская ул. № 4, рядомъ съ Городской Управой.
ПОЛУЧЕНЫ сезонныя заграничныя матеріи
И ПРИНИМАЮТСЯ ЗАКАЗЫ
на выгодныхъ условіяхъ.

Розничное Отделение Торгового Дома

Б. Р. А. И А. М. И. Л. О. В. Ы

Головинский проспект, против Надетского корпуса.

ВЪ ПРОДОЛЖЕНІЕ ВСЕЙ ВОМИНОЙ НЕДѢЛИ

НАЗНАЧЕНА БОЛЬШАЯ ПРОДАЖА ТОВАРОВЪ, ОСТАВШИХСЯ ОТЪ СЕЗОНА

СЪ ГРОМАДНОЙ СКИДКОЙ,

КАКЪ-ТО: Шелковые, Шерстяные, Суконные, Полотняные и Бумажные товары, а также

 ПЛАТЬЯ И КОСТЮМЫ.

БЛУЗКИ ГОТОВЫЯ И КУПОНЫ.

Въ дни дешевой продажи во время обеда отъ 2½ до 4 час. магазинъ будетъ закрытъ.